

19 Μαΐου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΛΕΤΡΑΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 342/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία καταχώρησης — Χωρισμός δικογράφου — Το εμπρόθεσμο λογίζεται από της καταχώρησης της αρχικής προσφυγής.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Διευθυντή — Αιτιολογία — Επαρκής και σύμφωνη με τα στοιχεία των φακέλων υπό τις περιστάσεις. 5

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Εξουσία μείωσης αξιολόγησης υπαλλήλων — Κανονισμός 6(1) — Σημείωση στο Μέρος III του Παραρτήματος "B" των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμών του 1990 (ΚΔΠ 386/90) — Μέσα στα πλαίσια της νομοθετικής εξουσιοδότησης. 10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Παρασιολογήση σειράς μαθημάτων δεν μπορεί από μόνη της να δώσει το προβάδισμα εφόσον δεν προνοείται από το σχέδιο υπηρεσίας. 15

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προάγουν στη θέση Πρώτου Γραμματειακού Λειτουργού, το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του ιδίου. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Είναι δεκτό στο διοικητικό δίκαιο ότι το εμπρόθεσμο προσφυγής η οποία προκύπτει λόγω χωρισμού δικογράφου άλλης προσφυγής, λογίζεται από της καταχώρησης της αρχικής προσφυγής. Επομένως η παρούσα προσφυγή είναι εμπρόθεσμη.
- 5
2. Αναφορικά με τον πρώτο λόγο ακυρότητας που προβλήθηκε, η Ολομέλεια του Δικαστηρίου αποφάσισε ότι ο Κανονισμός 6(1) - Σημείωση στο μέρος ΙΙΙ του Παραρτήματος "Β", των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμών του 1990, (ΚΔΠ 158/90) δεν είναι έξω από το πλαίσιο της νομοθετικής εξουσιοδότησης, η δε Ε.Δ.Υ. υποβαθμίζοντας τις αξιολογήσεις των επηρεαζόμενων, δεν άσκησε οποιαδήποτε αρμοδιότητα ή εξουσία έξω ή αντίθετα με τις αρμοδιότητες που της απονέμει ο Νόμος.
- 10
- Ως αποτέλεσμα, ο λόγος αυτός ακυρότητας απορρίπτεται.
- 15
3. Όσον αφορά τις συστάσεις του Διευθυντή, οι οποίες παρατέθηκαν πιο πάνω, είναι επαρκώς αιτιολογημένες. Δήλωσε ότι γνώριζε και ο ίδιος τους υποψηφίους, αναφέρθηκε στις ευθύνες της θέσης και με βάση τις ευθύνες αυτές, την προσωπική του γνώση για τους υποψηφίους και τα τρία νομοθετημένα κριτήρια προαγωγής, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν καταλληλότερος. Οι πιο πάνω συστάσεις δεν αντίκεινται, περαιτέρω, σ' οποιοδήποτε στοιχείο των φακέλων. Γι' αυτό το Δικαστήριο απορρίπτει τον ισχυρισμό αυτό.
- 20
4. Το καθήκον της Ε.Δ.Υ. είναι να επιλέγει τον καταλληλότερο σε κάθε περίπτωση υποψήφιο. Οι αξιολογήσεις και των δύο υποψηφίων ήταν εξαιρετες στα περισσότερα χρόνια της καριέρας τους, κι' επομένως ισάξιες. Και οι δύο κατείχαν όλα τα προσόντα που προνοούνται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. Το γεγονός ότι ο αιτητής παρακολούθησε περισσότερες σειρές μαθημάτων απ' ότι το ενδιαφερόμενο μέρος, δεν μπορεί να του δώσει από μόνο του το προβάδισμα, αφού τα μαθήματα αυτά δεν προνοούνται από το σχέδιο υπηρεσίας. Το ενδιαφερόμενο μέρος προηγείται του αιτητή σε αρχαιότητα κατά 1 χρόνο, η οποία ανάγεται στη θέση του Γραφέα Πρώτης Τάξεως, έστω κι' αν η αρχαιότητα αυτή είναι κάπως απομακρυσμένη. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε υπέρ του και τη σύσταση του Διευθυντή, γεγονός που προσθέτει στην αξία του και η οποία δεν μπορεί να παραγνωρισθεί από την Ε.Δ.Υ. χωρίς ειδική αιτιολογία.
- 25
- 30
- 35
- 40

Λαμβανομένων των πιο πάνω υπόψη, δεν μπορεί με κανένα τρόπο να λεχθεί ότι ο αιτητής έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους, ούτε ότι η επίδικη απόφαση δεν ήταν εύλογα επιτρε-

πτή στην Ε.Δ.Υ.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση: 5

Τριανταφυλλίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 429.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκε στη θέση Πρώτου Γραμματειακού Λειτουργού το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του αιτητή. 10

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή. 15

Π. Χ" Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Σ. Μιχαηλίδης για Κ. Λοΐζου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος. 20

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής, με την προσφυγή του αυτή προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 17/4/92, με την οποία προάχθηκε στη θέση Πρώτου Γραμματειακού Λειτουργού, από 1/4/92, το ενδιαφερόμενο μέρος Κυριάκος Παυλίδης, αντί αυτού. 25

Με επιστολή του Γενικού Διευθυντή, Υπουργείο Οικονομικών, ημερομηνίας 16/1/91, ζητήθηκε η πλήρωση δύο κενών θέσεων Πρώτου Γραμματειακού Λειτουργού (η θέση). Η θέση είναι προαγωγής και η Ε.Δ.Υ. κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 12/3/91 αποφάσισε να επιληφθεί του θέματος σε άλλη συνεδρία της, στην οποία να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού (ο Διευθυντής). 30

Κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 24/1/92, η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με τις υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων για το 1990 και έκρινε ότι η αιτιολόγηση της "εξαιρετης επαγγελματικής αξίας" που αποδόθηκε σε αριθμό υποψηφίων σε σχέση με ορισμένα στοιχεία αξιολόγησης, δεν ήταν επαρκής και θεώρησε την αξιολόγησή τους στα στοιχεία αυτά ως "πολύ ικανοποιητική". Ανάμεσα στους επι- 40

ρεασθέντες υποψηφίους είναι και ο αιτητής, αναφορικά με το στοιχείο (2) της αξιολόγησής του.

5 Κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 16/3/92, η Ε.Δ.Υ. εξέτασε τις υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων για το 1991. Σύμφωνα με την απόφαση της Ε.Δ.Υ. η αξιολόγηση του ενδιαφερόμενου μέρους, μειώθηκε και στα 8 στοιχεία, του δε αιτητή σε 6 στοιχεία.

10 Στη συνέχεια προσήλθε ο Διευθυντής, ο οποίος αφού ενημερώθηκε για τις πιο πάνω αποφάσεις της Ε.Δ.Υ. και τέθηκαν στη διάθεσή του οι φάκελοι των υποψηφίων, ανέφερε τα ακόλουθα:

“Όλοι οι υποψήφιοι διαθέτουν την απαιτούμενη πολύ καλή γνώση της Αγγλικής.

15 Οι πρώτοι οκτώ σαφώς υπερέχουν όλων των υπολοίπων σε αρχαιότητα. Λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο την αρχαιότητα αλλά συνεκτιμώντας την αθροιστικά με τα άλλα καθιερωμένα κριτήρια προαγωγής, βγαίνει ότι θα είναι ασφαλές να περιοριστώ 20 στους πρώτους οκτώ. Προσθέτω ότι αυτούς τους οκτώ τυγχάνει να τους ξέρω προσωπικά και έτυχε πολλές φορές να συνεργασθώ μαζί τους και γνωρίζω τη δουλειά τους. Αναφέρω ότι οι προαχθησόμενοι σε αυτές τις θέσεις, οι οποίες είναι θέσεις στην κορυφή της πυραμίδας του Γενικού Γραμματειακού Προσωπικού, που είναι η μαζικότερη ίσως τάξη δημοσίων υπαλλήλων, θα 25 τοποθετηθούν για να υπηρετήσουν σε ένα από τα μεγάλα Υπουργεία και ο ρόλος τους θα είναι να εποπτεύουν, να μερμινούν για την κατάλληλη επάνδρωση των υπηρεσιών τόσο του Υπουργείου όσο και των Τμημάτων που υπάγονται στο Υπουργείο. Αυτός είναι ο κυριότερος ρόλος τους, από τον οποίο προκύπτει και 30 η ανάγκη να προβαίνουν στη σύνταξη επιστολών και διεξαγωγή αλληλογραφίας αναφορικά με τις επί μέρους ανάγκες των υπηρεσιών σε εξοπλισμό κτλ..

35 Για τις δύο κενές θέσεις συστήνω τους Παυλίδη Κυριάκο και Παυλίδη Άννινο, τους οποίους έκρινα με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων ως τους καταλληλότερους για προαγωγή.”

40 Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή, η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των Εμπιστευτικών/Υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, των προσό-
ντων και της αρχαιότητάς τους, κατέληξε ως εξής:

“Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - ότι οι παρακάτω, οι οποίοι έχουν συστηθεί από το Διευθυντή, και είναι, αντίστοιχα, πρώτος και δεύτερος σε σειρά αρχαιότητας, υπερέχουν των άλλων υποψηφίων, τους επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους και αποφάσισε να προσφέρει σ’ αυτούς προαγωγή στη μόνιμη (Τακτ. Προύπ.) θέση Πρώτου Γραμματειακού Λειτουργού, Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού:

1. ΠΑΥΛΙΔΗΣ Κυριάκος
 2. ΠΑΥΛΙΔΗΣ Άννινος.”.
- (Παράρτημα 5 στην ένσταση)

Κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 24/3/92, η Ε.Δ.Υ. όρισε ως ημερομηνία ισχύος της προαγωγής των επιλεγέντων, την 1/4/92. Η προαγωγή των επιλεγέντων δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνιάς 17/4/92. Ως αποτέλεσμα ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

Η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους, προσβλήθηκε αρχικά από τον αιτητή, με την προσφυγή 399/92, με την οποία προσβάλλονταν και οι προαγωγές άλλων ατόμων. Κατά την πορεία της υπόθεσης, όμως, απεκαλύφθη ότι η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους συνιστούσε ξεχωριστή αυτοτελή διοικητική πράξη. Ως αποτέλεσμα, ο δικηγόρος του αιτητή καταχώρησε την παρούσα προσφυγή, η οποία συνιστά στην ουσία χωρισμό του δικογράφου της προσφυγής 399/92.

Ο δικηγόρος των καθ’ων η αίτηση υποστήριξε, υπό μορφή προδικαστικής ένστασης, ότι η παρούσα προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Σε μεταγενέστερο στάδιο όμως, δέχθηκε ότι η προσφυγή είναι εμπρόθεσμη.

Είναι δεκτό στο διοικητικό δίκαιο ότι το εμπρόθεσμο προσφυγής η οποία προκύπτει λόγω χωρισμού δικογράφου άλλης προσφυγής, λογίζεται από της καταχώρησης της αρχικής προσφυγής (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 274, Τσάτσος “Η Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας”, έκδοση Τρίτη, σελ. 357-358 και απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, υπ’ αριθμό 737/1938).

Με βάση τα πιο πάνω, θεωρώ την παρούσα προσφυγή εμπρόθεσμη και δε θ’ ασχοληθώ περαιτέρω με το θέμα αυτό.

Ο δικηγόρος του αιτητή βάσισε τους ισχυρισμούς του για ακύρωση της επίδικης απόφασης στους ακόλουθους λόγους:

- 5 (1) Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να μειώσει τις αξιολογήσεις του αιτητή για τα χρόνια 1990 και 1991, είναι αυθαίρετη, παράνομη και ισοδυναμεί με ενέργεια πέραν της εξουσιοδότησεως του νόμου (*ultra vires*).
- 10 (2) Η σύσταση του Διευθυντή είναι αόριστη, ασαφής και αναιτιολόγητη, και
- (3) Η Ε.Δ.Υ. απέτυχε να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο.
- 15 Μεγάλο μέρος της αγόρευσης του δικηγόρου του αιτητή αναλώθηκε στην υποστήριξη του πρώτου λόγου ακυρότητας. Μετά την καταχώρηση της γραπτής αγόρευσής του όμως (καταχωρήθηκε στις 23/7/93), εκδόθηκε η απόφαση στην υπόθεση *Τριανταφυλλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας και Άλλων* (1993) 3 Α.Α.Δ. 429 η οποία επέ-
- 20 λυσε το θέμα και απαντά όλους τους ισχυρισμούς του αιτητή. Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου αποφάσισε στις πιο πάνω υποθέσεις ότι ο Κανονισμός 6(1) - Σημείωση στο μέρος III του Παραρτήματος "B", των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμών του 1990, δεν είναι έξω από το πλαίσιο της νομοθετικής
- 25 εξουσιοδότησης, η δε Ε.Δ.Υ. υποβαθμίζοντας τις αξιολογήσεις των επηρεαζομένων, δεν άσκησε οποιαδήποτε αρμοδιότητα ή εξουσία έξω ή αντίθετα με τις αρμοδιότητες που της απονέμει ο Νόμος.
- Ως αποτέλεσμα, ο λόγος αυτός ακυρότητας απορρίπτεται.
- 30 Όσον αφορά τις συστάσεις του Διευθυντή, οι οποίες παρατέθηκαν πιο πάνω, βρίσκω ότι είναι επαρκώς αιτιολογημένες. Δήλωσε ότι γνώριζε και ο ίδιος τους υποψηφίους, αναφέρθηκε στις ευθύνες της θέσης και με βάση τις ευθύνες αυτές, την προσωπική του γνώση
- 35 για τους υποψηφίους και τα τρία νομοθετημένα κριτήρια προαγωγής, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν καταλληλότερος. Οι πιο πάνω συστάσεις δεν αντίκεινται, περαιτέρω, σ' οποιοδήποτε στοιχείο των φακέλων. Γι' αυτό, απορρίπτω τον ισχυρισμό αυτό.
- 40 Το καθήκον της Ε.Δ.Υ. είναι να επιλέγει τον καταλληλότερο σε κάθε περίπτωση υποψήφιο. Οι αξιολογήσεις και των δύο υποψηφίων ήταν εξαιρετες στα περισσότερα χρόνια της καριέρας τους, κι' επομένως ισάξιες. Και οι δύο κατείχαν όλα τα προσόντα που προνοούνται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. Το γεγονός ότι ο

αιτητής παρακολούθησε περισσότερες σειρές μαθημάτων απ' ότι το ενδιαφερόμενο μέρος, δεν μπορεί να του δώσει από μόνο του το προβάδισμα, αφού τα μαθήματα αυτά δεν προνοούνται από το σχέδιο υπηρεσίας. Το ενδιαφερόμενο μέρος προηγείται του αιτητή σε αρχαιότητα κατά 1 χρόνο, η οποία ανάγεται στη θέση του Γραφέα Πρώτης Τάξεως, έστω κι' αν η αρχαιότητα αυτή είναι κάπως απομακρυσμένη. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε υπέρ του και τη σύσταση του Διευθυντή, γεγονός που προσθέτει στην αξία του και η οποία δεν μπορεί να παραγνωρισθεί από την Ε.Δ.Υ. χωρίς ειδική αιτιολογία. 5 10

Λαμβανομένων των πιο πάνω υπόψη, δεν μπορεί με κανένα τρόπο να λεχθεί ότι ο αιτητής έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους, ούτε ότι η επίδικη απόφαση δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Ε.Δ.Υ.. 15

Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.